BOODSCHAP VOOR DE ZIEKEN
Said Nursi

(tekst op achterkant)

'O zieke persoon! Om het sieraad van uw lichaam te kunnen tonen, waarmee Hij U heeft getooid, verrijkt zoals het is met vele lichtgevende vermogens zoals het oog, het oor, de rede en het hart. Ook de versierselen van Zijn Meest Schitternd mooie Namen, laat de Al-Glorievolle Maker U evolueren en ronddraaien in talrijke toestanden en verandert U in vele situaties.
Zoals gij leert van Zijn Naam: de Voorziener, doorheen honger, zo zult gij ook kennis verkrijgen van Zijn Naam: de Genezer, doorheen uw ziekte. Omdat lijden en rampen de voorschriften tonen van sommige van Zijn Namen, binnen deze lichtflitsen van wijsheid en stralen van genade, zijn er vele tekens van het goede te vinden. Indien de sluier der ziekte, die gij vreest en verafschuwt, zou worden opgeheven, dan zoudt gij daarachter vele aangename en mooie betekenissen vinden.'

Enkele gegevens over de 'Risale-i-Nur' en het leven van Bediuzzaman Said Nursi.
Deze zijn reeds vertaald bij vorige werken.

Voorwoord:

Ziekte, lijden en rampen zijn delen van het leven waaraan voor niemand ontsnapping mogelijk is. Meestal worden ze beschouwd als de onvermijdelijke duistere kanten van het leven, ondanks alle vooruitgang in geneeskunde, wetenschap en technologie in moderne tijden. Want nét zoals al deze vooruitgang geen einde heeft gemaakt aan ziekte en rampen, zo is er evenmin een teken van de afname van al dit lijden. En evenmin is er geen oplossing voor de 'niet-lichamelijke' pijn en lijden die eruit volgt en die evenmin wordt weg verbannen. Dit is zeker waar voor alle gebieden van de moderne Westerse beschaving. Alhoewel de materiele vooruitgang zeker is toegenomen, is het materiele leven alleen voor een zeker deel van de mensheid verbetert. En er is helemaal geen geluk en vervulling der verlangens gekomen voor de mensheid als geheel. Dit punt wordt nauwkeurig geanalyseerd door Said Nursi in de 'Risala-i-Nur' namelijk door zijn vergelijkingen tussen de wegen die aan de mens worden aangeboden door de Qur'an langs de ene kant en filosofie langs de andere kant. De kant van geloof en die van ongeloof, van leiding en van misleiding. Hierdoor bewijst en illustreert hij dat het geluk van de mens en de ware vooruitgang alleen in de éérstgenoemde weg kan worden gevonden, de weg der erkenning van het bestaan en Eenheid der Schepper van deze wereld, van de profeten en de Boeken die Hij heeft gestuurd en vooral in de laatste, voltooiende Openbaring: de Qur’an die de volledige religie voor de mensheid aanduidt: Islam. Dus ook voor de

Profeet Muhammad, vzmh, door wie deze Openbaring naar de mensheid kwam.
Want het is alleen door deze dat de mensen de échte bedoeling en de betekenis kunnen leren van het eigen bestaan en van het universum, in het licht van zulke vragen als leven en dood, ziekte, lijden en tegenspoed. De 25 'remedies' die Said Nursi in dit werk aanbiedt, komen uit de Qur'an en stellen een volkomen verschillende visie voor van ziekte en tegenslag dan de gebruikelijke visie, hierboven beschreven. Als we dit bekijken in het licht der Qur'an en het geloof, dan merken we dat ziekte zoveel gunstige elementen bevat, voordelen en momenten van wijsheid, dan vér van te worden beschouwd als iets angstaanjagends en afschuwelijks, dit zou moeten worden onderworpen aan dankbaarheid en geduld. Bediuzzaman is niet gekant tegen de moderne medische wetenschap en de vooruitgang ervan. Immers, hij schrijft dat in de 'kunst der geneeskundige stoffen van de Aarde' er een remedie bestaat voor elke kwaal en dat het gunstig effect hiervan steeds moet worden toegepast. Men zou zich er echter bewust moeten van zijn dat de resultaten van de geneeskunde van de Almachtige God afkomstig zijn, nét zoals Hij deze voorziet. Bovendien is het zo dat de échte ziekte van de mens uit ongeloof voorkomt en dat de lichamelijke kwalen zeer dikwijls het gevolg zijn van 'misbruiken' en 'overdrijvingen' dwz.: van het niet toepassen van de voorschriften van religie. Bediuzzaman suggereert dat, om een geneeswijze te vinden, hij de voorkeur zou geven aan gelovige, religieuze dokters en dat 'materialistische en roekeloze' dokters zélf de geneesmiddelen van het geloof zouden nemen uit de geheiligde medicijnkast van de Qur'an. Bediuzzaman biedt de meest zachtaardige en efficiënte 'remedies' aan met een troost en een genezing voor zowel de lichamelijk zieken als deze die gewond zijn door ongeloof en misleiding.

Uitgeverij Sözler (pers.opm.: teken op de o is niet geplaatst)

De 25e lichtflits.

Boodschap voor de zieken.

(Deze verhandeling bestaat uit 25 geneeswijzen. Het werd geschreven als een pijnstiller en een genezing: een voorschrift voor de zieken en een bezoek aan de zieken en een wens voor hun spoedige genezing. (Dit gebeurde in 4 en een half uur. Ondertekend: Rustu Re'fet, Husrev. Said.)

Waarschuwing en verontschuldiging.

Dit niet-materiële voorschrift werd geschreven met een snelheid, groter dan al mijn andere geschriften. Omdat er té weinig tijd werd besteedt aan de correctie en de studie ervan, werd het slechts éénmaal herlezen, terwijl al mijn andere geschriften trager en zorgvuldiger tot stand kwamen. Het heeft de wanordelijke structuur van het eerste kladontwerp behouden. Ik vond het niet noodzakelijk om behoedzaam over de onderwerpen te gaan die mij zeer natuurlijk voorkwamen. Anders zou ik

de behandeling hebben verknoeid door de rangschikking en ik zou er dan tevéél aandacht aan hebben besteedt. De lezers, vooral de zieken onder hen zouden zich hier niet aan moeten storen of beledigd door enige onaangename uitdrukkingen of harde woorden en zinnen. Ik hoop eerder dat ze mij in hun gebeden zullen gedenken.

....

In Naam van God, de Genadevolle, de Vergevingsgezinde:
Zij die spreken als volgt, als zij worden aangetast door grote tegenslagen: 'Aan God behoren we toe, naar Hem keren we terug.' (S2, A156) Wie geeft me voedsel en drank? Als ik ziek zal zijn, Wie is het dan die mij verzorgt? Het is Hij, God. (S26, A79-80)
In deze 'Flits' bespreken we in het kort 25 Geneeswijzen die échte troost kunnen bieden en een gunstige genezing voor de zieken en zij die door rampspoed worden bezocht, die ongeveer een 10e deel der mensheid omvatten.

Eerste remedie:
Ongelukkige zieke persoon! Heb geen angst en wees geduldig! Uw ziekte is geen erge aantasting voor U! Het is een soort van behandeling. Want het leven gaart weg zoals hezt kapitaal vergaat. als het geen vruchten voortbrengt, is het een weggegooide moeite. en als het gemakkelijk en in roekeloosheid verder gaat, vergaat het zéér snel. Ziekten zorgen ervoor dat het kapitaal der jeugd,uw kapitaal, grote winsten oplevert. Ziekte zort ervoor. Bovendien staat het niet toe dat uw leven snel voorbijgaat. Het legt beperkingen op en verlengt het zodat het slechts ophoudt nà het voortbrengen van vruchten. een aanduiding van het feit dat uw leven dat uw leven wordt verlengt door ziekte is de volgende, dikwijls herhaalde uitspraak: 'De tijden der tegenslag duren lang, de tijden van geluk, meestal kort.'

Tweede remedie:
O zieke persoon, gij die geduld tekort komt! Wees inderdaad geduldig en wees dankbaar! Uw ziekte kan elk van de minuten van uw leven veranderen in de gelijkwaardigheid van de aanbidding van een uur. Want er zijn 2 soorten aanbiddingen. De ene is positief zoals de welbekende aanbiddingen der smeekbeden en de 5 dagelijkse gebeden. De andere zijn de negatieve vormen van aanbiddingen zoals ziekten en tegenslagen. Door deze gebeurtenissen beseffen de zieken hun onmacht en zwakheid, zij komen tot inzicht en zoeken beschutting bij hun al-Genadevolle Schepper. Zij tonen een soort van aanbidding die eerlijk is en zonder hypocrisie. Ja, er bestaat een authentieke vertelling, Hadith, die zegt dat een leven dat is gevuld met ziekte als aanbidding voor de gelovige telt, o voorwaarde dat deze zich niet over God beklaagd. Het is zelfs door Hadith bevestigd en door hen die de realiteiten der schepping hebben ontdekt dat de ziekte van één minuut, geleefd door hen die volledig geduldig en dankbaar zijn, overeenkomt met de aanbidding van een uur en dat één minuut ziekte van sommige geperfectioneerde mannen overeenkomt met de aanbidding van een hele dag. Daarom zoudt gij U niet mogen beklagen over een ziekte die in gedachte één minuut van je

leven omvormt in duizend minuten en u een lang leven garandeert. Gij zoudt hier eerder dankbaarheid voor moeten tonen.

Derde remedie:
Ongeduldige zieke persoon! Het feit dat zij die naar deze wereld komen voortdurend vertrekken, dat de jongeren oud worden en voortdurend ronddolen tussen dood en scheiding getuigt dat de mens niet naar deze wereld is gekomen voor het eigen genot en de ontvangst van genoegens. Bovendien, terwijl de mens de meest geperfectioneerde der wezens is, de hoogst verhevene en het beste is voorzien van vermogens en ingesteldheid, maakt deze slechts een treurig en zorgelijk leven mee door te denken aan al het plezier dat voorbijging. zo wordt het menselijk leven verlaagt tot beneden dat van dieren. Want plezier is niet levensdoel, noch gemakzucht en genot, van de mens. eerder, door het bezit van een uitgebreid vermogen is werk het levensdoel, werk dat moet worden ingeruild voor een eeuwig, blijvend leven. Een het vermogen, het kapitaal dat de mens hiervoor verkreeg is het eigen leven.
Als er geen ziekte had bestaan, dan zouden de goede gezondheid en het welzijn een slordigheid en lichtzinnigheid hebben kunnen veroorzaken want zij wijzen naar het aangename in dit leven en doen het Hiernamaals vergeten. Dan willen de mensen niets horen over dood en begrafenis en verspillen zij het vermogen van het leven aan bijkomstigheden. Terwijl ziekte opeens de ogen doet opengaan en tot het lichaam zegt: 'Gij zijt niet onsterfelijk. Gij wordt niet overgelaten aan wat gij zelf maakt. Gij hebt een plicht, geef uw hoogmoed op en denk aan de Ene die u heeft geschapen. Weet dat gij het graf zult binnentreden, dus wees erop voorbereid!'
Dus, vanuit dit gezichtspunt is de ziekte een vermanende gids en steeds betrouwbare raadgever. Er zou in dit opzicht niet over moeten worden geklaagd. Integendeel, de mensen zouden dankbaar moeten zijn. En als deze ziekte niet té erg is, dan moet geduld worden uitgeoefend om vol te houden.

Vierde remedie:

Klagende zieke persoon! Het is uw recht van niet te klagen maar van dankbaar te zijn en geduldig. Want uw lichaam, ledematen en vermogens zijn niet uw eigendom. Gij hebt hen niet vervaardigd en evenmin in andere werkplaatsen gekocht. dit betekent dat zij Iemand anders eigendom zijn. Hun Eigenaar beschikt erover naar eigen goeddunken. Zoals in het 26e Woord wordt gesteld: een zeer rijke en bekwame ambachtsman gebruikt een arme man als een model om zijn fijne kunst en gewaardeerde overvloed aan te tonen. In ruil voor een loon bekleedt hij de arme man voor een kort uur in een rijk versierde en zeer kunstig gemaakte kledij Hij bewerkt hem en plaatst hem in verschillende toestanden. Om de buitengewone rijkdom van zijn kunst aan te tonen, maakt hij de maat der kledij, verandert deze in lengte, korter of langer. Indien deze arme man, die voor een loon werk, nu tegen de ambachtsman zou zeggen: 'Gij bezorgt mij last en ongemak door de vorm die gij aan deze kledij hebt gegeven en gij doet mij met veel pijn buigen en

rechtstaan.' dan is dat het recht van deze arme om dit te zeggen en op te merken dat het kleed wordt beschadigd door het langer of korter te maken, of niet? Kan deze arme tot de kunstenaar zeggen dat hij onjuist en onrechtvaardig wordt behandeld?
O zieke persoon! Net zoals in deze vergelijking is uw lichaam een kleed waarin gij gehuld wordt door Hem en versierd met lichtgevende vermogens zoals het oog, het oor, de rede en het hart. Ook met de versierselen van Zijn Meest Schitterende Namen, de Al-Glorievolle Maker die u in vele toestanden rondleidt en vele veranderingen laat ondergaan. Net zoals gij Zijn Naam van Voorziener leert doorheen honger, zo ook leert gij Zijn Naam van Genezer kennen doorheen uw ziekte. Vermits lijden en tegenslagen de graden tonen van sommige van Zijn Namen, doorheen deze flitsen van wijsheid en stralen van genade, zo zijn er vele momenten van goedheid die opduiken. Als de sluier der ziekte, die gij vreest en verafschuwt, zou worden opgelicht, dan zoudt gij daarachter vele aangename en mooie betekenissen vinden.

Vijfde remedie:
O gij, die door ziekte zijt aangetast! Door ervaring ben ik op dit ogenblik tot het besluit gekomen dat ziekte een Goddelijke gave is voor sommige mensen, een geschenk van de Meest Genadevolle. Alhoewel ik het niet waardig ben, zijn in de voorbije 8 of 9 jaar, een aantal jonge mensen naar mij toe gekomen, in verband met ziekte, opdat ik voor hen zou bidden. Ik heb opgemerkt dat, om het even welke van deze zieke jongeren ik zag, deze in grotere mate begon te denken over het Hiernamaals dan leeftijdsgenoten; de dronkenschap der jeugd was mijn bezoekers vreemd. Elk van hen redde zichzelf in zekere mate van dierlijke lusten en roekeloosheid. Daarom zou ik hen achten en waarschuwen dat hun ziektes eigenlijk een Goddelijke Gave zijn binnen de grenzen van wat ze kunnen verdragen. Ik zou zeggen: 'Ik heb geen bezwaar tegen deze ziekte waaraan u lijdt, mijn broeder. Ik voel geen medelijden en beklag voor u omwille van uw ziekte, zodat ik om dié reden voor u zou bidden. Tracht geduldig te zijn totdat de ziekte u volledig ontwaakt. En als de taak van de ziekte dan volledig is voltooid, dan zal als God het wil, de Genadevolle Schepper u uw gezondheid teruggeven.
Ik zou ook tegen hen zeggen: 'Doorheen het 'erge lot' der goede gezondheid, vallen vele van uw levensgenoten in zorgeloosheid en geven de 5 dagelijkse gebeden op, denken niet aan het graf en vergeten de Almachtige God. Doorheen het oppervlakkige plezier van het wereldse leven gedurende een kort uur, beven zij en beschadigen een oneindig, eeuwig even en vernietigen dit zelfs. Door de ziekte ziet gij het graf, dat gij hoe dan ook zult binnengaan, en de verblijven in het Hiernamaals die erachter liggen. Tenminste als gij leeft volgens de voorschriften; dit betekent voor u dat ziekte heilzaam kan zijn terwijl voor sommigen van uw levensgenoten de gezondheid een ziekte kan worden...'

Zesde remedie:
O zieke persoon! Gij die u beklaagt over het lijden! Ik zeg tegen U: denk over uw voorbije leven en herinner u de dagen van genot en geluk en ook de storende en onheilsvolle tijden. Want gij zult zeker zeggen: 'Oei!' of

'Ah!' Uw hart en uw tong zullen dus uitdrukken: 'Alle eer en dankbaarheid komen toe aan God!' ofwel: 'Wat een treurigheid!' Wees er goed van bewust wat u het eerste doet zeggen: het is een denken aan de pijnen en de tegenslagen die u zijn overkomen, een soort van geluk dat uw hart dankbaar doet zijn. Want de reis doorheen de pijn is een geluk, een erfenis van geluk blijft in de geest achter. Deze geest wordt door het denken opgewekt en spruit dan met dankbaarheid uit zichzelf voort.
Wat u de 2e uitdrukking, die van beklag, doet uitspreken, zijn de herinneringen aan de voorbije gelukkiger tijden. Deze laten nu een erfenis van blijvende pijn in uw geest achter. Telkens als gij hieraan denkt is de pijn nogmaals gestimuleerd. Dit veroorzaakt slechts een grote spijt en droefheid.
Omdat het verboden, slechte genot van één dag soms het lijden van de geest gedurende een heel jaar veroorzaakt, en omdat met de pijn van een voorbijgaande dag van ziekte vele dagen van genot worden vergoed, als de pijn afneemt, denkt gij dan, genezende zieke aan het resultaat van deze tijdelijke ziekte die u nu bezoekt en denkt aan de verdiensten van het inwendige gelaat. Zeg: 'Alles komt van God! Ook dit zal voorbijgaan!' Toon dan dankbaarheid en geen klacht.

Zesde remedie:
(Omdat deze Lichtflits mij in een natuurlijke wijze voorkwam, werden in deze 6e remedie eigenlijk 2 remedies voorgesteld. Wij hebben dit dus zo gelaten om de natuurlijke orde niet te verstoren. We dachten inderdaad dat ij deze orde een mysterie verborgen is dat bewaard dient te blijven.)
O broeder! Gij die denkt aan het genot van dit leven en lijdt aan ziekte en ongenoegen! Als deze wereld voor u steeds zou blijven duren en als er geen dood zou verschijnen op ons pad, indien de winden der dood en scheiding niet zouden waaien, indien er geen winters zouden zijn in de geest van onheilsvolle en stormachtige toekomst, dan zou ik mij beklaagd hebben, samen met u. Maar vermits op een dag de wereld ons zal vragen van weg te gaan en de oren zal sluiten voor ons gejammer, moeten we nu afzien van onze liefde voor de wereld, doorheen de waarschuwingen der ziektes, alvorens we worden verjaagd. We moeten trachten de wereld in onze harten te verlaten alvorens zelf door de wereld te worden verlaten.
Ja, ziekte spreekt deze waarschuwing uit: 'Uw lichaam is niet samengesteld uit ijzer en steen maar uit verschillende materialen die steeds kunnen worden vervangen en afgebroken. Laat uw trots weggaan, begrijp uw eigen machteloosheid, erken en herken uw Eigenaar, ken uw plichten, weet waarom gij in deze wereld zijt gekomen!' Dit wordt alles in stilte aan het oor van het hart verteld.
Bovendien, omdat de genoegens en de plezierige dingen van dit leven niet blijven duren, en vooral als deze niet toegelaten zijn, bevatten zij zowel pijn als vluchtigheid. Ween dus niet omwille van de omstandigheid der ziekte omdat gij dit genot hebt verloren. Denk integendeel aan de aspecten van aanbidding en beloning die in het Hiernamaals zullen gevonden worden door deze ziekte en tracht om hierin vreugde te vinden.

Zevende remedie:

O zieke persoon die het genot van de gezondheid heeft verloren! U ziekte laat het genot van de Goddelijke overvloed niet verloren gaan. Integendeel, zij wordt hierdoor ervaren en de ziekte doet de verdienste toenemen. Want als iets blijft duren, verliest het zijn effect. De mensen der waarheid zeggen zelfs dat: 'De dingen worden gekend door hun tegengesteldheden.' Bijvoorbeeld: als er geen duisternis zou zijn, dan zou het licht niet gekend zijn en geen vreugde veroorzaken. Indien er geen koude zou zijn, dan zou de warmte niet worden ervaren. Als er geen honger zou zijn, dan zou het voedsel geen plezier voor de mensen meer zijn. als er geen dorst in de maag zou zijn, dan zou het drinken van water geen genot veroorzaken. Als er geen ziekte zou zijn, dan zou niemand nog genieten van een goede gezondheid.
De Al-Wijze Schepper die de mens echt heeft voorzien van een overvloed aan vermogens en lichaamsdelen, zelfs in die mate dat de mens de ontelbare veranderingen en verscheidenheden van de universele overvloed kan herkennen en waarderen, toont dat Hij de mens bewust wilt maken van deze overvloed en hem eraan gewennen. Daarom wordt in de mens het vermogen tot voortdurende dankbaarheid gelegd. Daarom oo zal Hij ziekte, lijden en lichamelijke gebreken laten neerdalen over de mensen, net zoals ook een goede gezondheid en welzijn wordt gegeven. ik vraag u: 'Indien dit niet zo zou zijn, geen ziekte in het hoofd, de hand of de maag,zoudt gij dan de aangename en vreugdevolle Goddelijke geschenken hebben waargenomen, er dankbaarheid voor hebben getoond? Zeker, als er geen dankbaarheid zou zijn, dan was er evenmin bewustzijn van deze geschenken van God! Dan zoudt gij onbewust deze goede gezondheid hebben verwaarloosd en verspild door roekeloosheid, misschien zelfs door verveling.'

Achtste remedie:
O zieke persoon, die aan het Hiernamaals denkt! De ziekte wast het vuil weg van zonden, zoals zeep reinigt. Dit wordt verwoord in een authentieke Hadith: ziektes zijn de boetedoening voor het kwade. en in een andere Hadith wordt gezegd: 'Net zoals rijpe vruchten van hun boom vallen als deze wordt geschudt, zo vallen ook de zonden van een gelovige weg als deze door een ziekte wordtr door elkaar geschudt.'
Zonden zijn de blijvende ziekten van het eeuwige leven en in dit materiele leven zijn zij de ziekten voor het hart, het bewustzijn en de geest. als gij geduldig zijt en u niet beklaagd, zult gij gered worden door deze tijdelijke ziekte van talrijke blijvende ziektes. als gij niet aan uw zonden denkt of het Hiernamaals niet kent, of God niet erkent, dan lijdt gij aan zulke zware ziekte dat het een miljoen keer erger is dan uw huidige, kleine ziektes. Maak dit overal luidkeels bekend want alle wezens in de wereld zijn verbonden met uw hart, geest en ziel. Deze verbindingen worden voortdurend verbroken door de dood en door scheiding, zo worden ontelbare wonden in u geopend. Vooral omdat gij het Hiernamaals niet kent en u de dood als een eeuwig niet-bestaan voorstelt, is het heel eenvoudig alsof uw wezen lijdt, verscheurd en geschramd, aan een ziekte die zo uitgebreid is als de hele wereld.
Daarom is het allereerste wat gij moet doen het zoeken naar de kern van uw geloof, die een zeker genezend effect heeft voor de ontelbare ziekten

van dit oneindig gewonde en zieke uitgebreide immateriele wezen dat gij zijt. Gij moet uw geloof uitzuiveren en de kortste manier om zulk een genezing te vinden is van te erkennen dat de Al-Machtige Ene
een kracht en een genade uitoefent, doorheen het venster van uw zwakheid en onmacht dat voor u opengaat, voorbij het gordijn der roekeloosheid, dat opengaat door uw ziekte.
Inderdaad, iemand die God niet erkent, is aangetast met een wereld-vol van zorgen en verwarring. Terwijl de wereld van de gelovigen vol van licht is en spiritueel geluk. Hij herkent deze lichten in overeenstemming met de kracht van zijn geloof. Het lijden dat voorkomt uit onbeduidende lichamelijke klachten lost zich op in immateriele vreugde, genezing en genot dat ontspruit uit dit geloof en de pijn lost zich op.

Negende Remedie:

O zieke persoon die de Schepper erkent! De pijn, vrees en onrust in ziektes bestaat omdat deze soms de dood meebrengt. Omdat de dood, oppervlakkig en in roekeloosheid angst aanjaagt, kunnen ziektes die dodelijk kunnen zijn, angst evengoed als inzicht veroorzaken.
Dus wéét op de eerste plaats en geloof overtuigd dat het vastgestelde uur is aangeduidt en niet verandert. Zij die huilen naast de ernstig zieken en zij die in goede gezondheid zijn, stierven terwijl de zieken zélf werden genezen en leefden.
Ten tweede: de dood is niet zo angstaanjagend als het lijkt. Doorheen het licht dat wordt geschonken door de Al-Wijze Qur'an, in vele delen van de Risala-i-Nur, hebben we op een duideliojke en onweerlegbare manier aangeduidt dat voor gelovigen de dood betekent dat de lasten worden weggenomen van de zware levensplichten. En voor hen is het een rust van de aanbidding, die de instructie en de training is in het gebied van de beproevingen van deze wereld. Het is ook een middel om zich te voegen bij hun vrienden en verwanten, die reeds bijna allen naar de volgende wreld zijn gereisd. En het is een middel om hun échte thuisland en de eeuwige verblijven van vreugde binnen te treden. Het is ook een uitnodiging voor de tuinen van het Paradijs, vanuit de donkere holen van deze wereld. En het is het moment om de beloning te ontvangen door de vrijgevingheid van de Meest Genadevolle Schepper als een vergoeding voor diensten die aan Hem werden bewezen. Omdat dit de realiteit van de dood is, moet dit niet als angstaanjagend worden beschouwd, maar integendeel als de inleiding tot geluk en genade.
Bovendien vreesden sommigen van de mensen van God de dood niet uit angst om te sterven maar door hun hoop van nog meer verdienste te verwerven door nog méér goede werken uit te voeren in de plichten van dit leven.
Ja, voor de mensen van het geloof is de dood de deur naar de goddelijke genade terwijl het voor de misleide mensen de kuil van de eeuwige duisternis is.

Tiende remedie:

O zieke persoon, gij die u overbodige zorgen maakt! Gij zijt bezorgd over de ernst van uw ziekte en daardoor wordt deze nog erger. Als gij wilt dat uw ziekte afneemt, tracht dan zorgelozer te zijn. dit betekent: probeer te denken aan de voordelen van uw ziekte, de beloning ervoor en de kans dat het snel voorbij zal zijn; dit zal de zorgen wegnemen en de ziekte bij de wortel afsnijden.
Inderdaad, de zorgen doen de ziekte op 2 manieren toenemen: de zorgen veroorzaken een niet-materiele ziekte van het hart onder de oppervlakte van de lichamelijke ziekte die hierop steunt en hardnekkiger wordt. als de zorgen afnemen, door ondergeschiktheid, tevredenheid en het denken aan de wijsheid in de ziekte, dan is een belangrijk deel van de ziekte verwijderd. De ziekte wordt dan lichter. Soms kan een kleine lichamelijke ziekte vooral door een bijzondere angst, een effect hebben dat 10 maal groter wordt. Als de angst ophoudt verdwijndt 9/10 van de ziekte.
Net zoals de zorgen een ziekte doen toenemen, zo is dit ook ans een beschuldiging tegen de Goddelijke wijsheid en een klacht tegen de Genadevolle Schepper. Omwille van deze reden, tegen de bedoeling in, is diegene die zo handelt, onderworpen aan een terugslag die de ziekte verergert. Ja, net zoals de dankbaarheid de overvloed doet toenemen, zo kan ook de klacht de ziekte en de verwikkelingen doen toenemen; Bovendien is zorg op zichzelf een ziekte. De genezing hiervoor is van de wijsheid in de ziekte te kennen en het doel ervan. Omdat gij het doel en de voordelen ervan hebt geleerd, pas deze redding toe op uw zorgen en vindt verlossing! geef uitdrukking aan uw vreugde, niet uw zorg en zeg: 'Alle eerbetoon komt aan God toe, in elke situatie.' in plaats van te klagen en te jammeren.

Elfde remedie:
O mijn ongeduldige zieke broeder! alhoewel de ziekte u een onmiddellijk lijden bezorgd, is het voorbijgaan van de ziekte inhet verleden tot de dag van vandaag, de oorzaak van een niet-materieel genot en geluk. Want de geest komt uit de beproeving om de beloning te brengen voor het volhouden. Vanaf deze dag, zelfs vanaf dit uur is er geen ziekte en zeker geen pijn, veroorzaakt door het niet-bestaan. En dan kan er ook geen klacht zijn. Als gij echter ongeduldig wordt omdat gij u de zaken verkeerd voorstelt, dwaalt gij. Want als het lichamelijk aspect van uw voorbije ziekte-tijd voorbijgaat, dan verlaat ook de pijn u. Alleen de beloning en het genot der overwinning blijven dan over. Terwijl het u voordeel en geluk zou moeten geven, is er waanzin en ongeduld in het denken aan voorbije dagen. De dagen der toekomst zijn nog niet gekomen. Er nu aan denken en een dag inbeelden die nog niet bestaat, een ziekte die nog niet bestaat, deze pijn reeds inbeelden en ongeduldig zijn: dit betekent van het bestaan te geven aan deze graden van niet-bestaan; als dit geen waanzin is, wat is het dan wel?
Vermits, indien het uur dat voorafgaat aan het huidige uur, een uur van ziekte was, brengt dit geluk voort. En sinds de tijd die voorafgaat aan de huidige tijd niet-bestaande is en de ziekte niet-bestaande, werp dan de kracht van het geduld niet weg die u gegeven is door de almachtige God, links en rechts. Beheers het ongeduld echter in de ontmoeting met de pijn op dit uur dat gij beleefd. Zeg: 'O Meest Geduldige Ene!' en hou vol.

Twaalfde remedie:
O zieke persoon die door de aandoening niet in staat is om de aanbiddingen en aanroepîngen uit te voeren; gij die het lijden voelt door deze tekortkoming! Weet dat het in een Hadith is gezegd dat: 'Een toegewijde gelovige, die door zijn ziekte niet instaat is om de aanroepingen uit te voeren die hij normaal uitvoert, krijgt een gelijkaardige beloning. Op een zieke persoon die de verplichte aanbiddingen uitvoert, in de mate van het mogelijke, met geduld en vertrouwen in God, gedurende die tijd van ernstige ziekte, neemt de ziekte de plaats in van de sunna aanbidding -en in een eerlijke vorm. Bovendien maakt de ziekte een persoon bewust van diens onmacht en zwakheid. Het doet hem smeekbeden uiten zowel in de verbale vorm als doorheen de taal van zijn onmacht en zwakheid. De Almachtige God heeft aan de mens een onbegrensde onmacht toegekend en een oneindige zwakheid zodat hij voortdurend bescherming zou zoeken in het Goddelijke Hof, smeken en verzoeken biddend. Overeenkomstig de betekenis van het vers: 'Zeg: Uw Onderhouder zou Zichzelf geen zorgen maken over u indien gij geen gebeden zou uiten.' (S25,A77) Dit betekent: 'welke betekenis zoudt gij hebben indien gij geen gebed en smeekbeden zoudt aanbieden?' De wijsheid in de schepping van de mens en de reden voor diens waarde is eerlijk gebed en smeekbeden. Omdat ziekte hier één der mogelijke aanleidingen toe is, zou er vanuit dit standpunt bekeken geen reden tot klagen mogen zijn. God zou er voor moeten gedankt worden en de kraan der smeekbeden die door de ziekte wordt geopend, zou niet mogen gesloten worden, zodra de genezing is voltooid.

Dertiende remedie:
O ongelukkige persoon die ich beklaagt over ziektes! Voor sommige mensen is ziekte een belangrijke schatkamer, een zeer waardevolle goddelijke gift. Elke zieke persoon kan zo over de eigen toestand denken. Het aangeduide uur is door niemand gekend. Om de mens dus te kunnen bevrijden van de absolute wanhoop en de absolute roekeloosheid en slordigheid, om de mens tussen hoop en vrees te houden en zowel deze wereld als het Hiernamaals veilig te stellen, heeft god in Zijn Wijsheid het aangeduide uur verborgen. Dit beslissend moment kan altijd gebeuren: als het de mens aantreft in slordigheid kan het zware schade toebrengen aan het eeuwige leven. Maar ziekte verjaagt deze oppervlakkigheid. Het doet een persoon nadenken over het Hiernamaals. Het roept de dood op en dan kan de mens zich voorbereiden. Sommige ziekten zijn zo gunstig, dat zij personen in dagen een rang kunnn geven die zij anders nog niet in 20 jaar zouden hebben bereikt.
Zo waren er bijvoorbeeld tussen mijn vrienden 2 jongeren, moge God hen genadig zijn. De ene was Sabri uit het dorp Ilema, de ander was Vezirzade Mustafa uit Islamkoy. Ik merkte met verbazing op dat,alhoewel zij niet konden schrijven, zij bij de eersten waren in eerlijkheid en de dienst van het geloof. Ik kende hier de reden niet voor. Nadat zij gestorven waren begreep ik dat zij bijden leden aan een ernstige ziekte. doorheen de leiding van deze ziekte -in tegenstelling met andere, slordige, jongeren die de verplichte erdedienst opgaven- waren zij erg

Gdvrezend, voerden de meest waardevolle aanbidding uit en bereikten een toestand die hen begunstigde in het Hernamaals. Indien God het wilt, dan was het lijden van een ziekte die 2 jaar duurde, het middel tot het geluk van miljoenen jaren van eeuwig leven. Ik begrijp nu dat de gebeden die ik soms aanbood voor hun gezondheid eigenlijk vervloekingen vandeze wereld waren. Als God het wilt, worden mijn gebeden aanvaard voor hun welzijn in het Hiernamaals.
Dus, volgens mijn geloof, hebben deze 2 jongeren een voordeel verdiend, overeenkomstig met kan worden verdiend doorheen 10 jaar Godvrezend leven. Als zij, zoals sommige jonge mensen, hadden vertrouwd op hun jeugd en hun goede gezondheid en zich in roekeloosheid en slechtheid geworpen dan had de dood hen bespiedt, gegrepen in het midden der onzedelijkheid die zij hadden veroorzaakt en hun graf gemaakt tot een nest van schorpioenen en slangen in plaats van een schatkist van licht. Omdat ziekte zulke voordelen bevat, moet men zich er niet over beklagen. Men moet voorzien zijn van geduld en vertrouwen in God. Inderdaad, men moet God danken en vertrouwen hebben in Zijn Genade.

Veertiende remedie:

O zieke persoon waarvan de ogen een starheid hebben ontwikkeld! Als gij wist welk een licht en een spiritueel oog er kan gevonden worden onder deze starheid die de ogen van een gelovige kan bedekken, dan zoudt gij uitroepen: 'Ik geef honderduizend maal dank aan mijn Genadevolle Onderhouder.' Ik zal u een gebeurtenis meedelen die u deze redding zal verduidelijken, als volgt:
Op een keer werd de tante van Suleyman van Barla, die mij gedurende acht jaar met totale trouw en behulpzaamheid diende, blind. deze rechtvaardige vrouw dacht honderdmaal beter over mij dan ik verdiende en zij ontmoette mij bij de deur van de moskee. Ze vroeg mij om te bidden opdat zij haar gezichtsvermogen zou terugkrijgen. daarom maakte ik de rechtvaardigheid van deze vrouw tot voorwerp van mijn smeekbede en smeekte de Almachtige God. Ik bad: 'O Heer! herstel het zicht van deze vrouw omwille van haar rechtvaardigheid'. Twee dagen later kwam een oogspecialist van Burdur en herstelde de starheid van haar ogen. Veertig dagen later werd zij opnieuw blind. Dit deed mij eel verdriet en ik bad vol overgave voor haar. God zij dank, werd mijn gebed verhoord voor haar leven in het Hiernamaals, anders zou mijn gebed voor haar een tragische vervloeking geworden zijn. Want 40 dagen bleven over tot haar dood en inderdaad, na 40 dagen stierf zij. Moge God haar genadig zijn.
Dus, in plaats van deze vrouw vol medelijden te bekijken in de tuinen van Barla, met het oog der late leeftijd, genoot zij in haar graf van de mogelijkheid van 40.000 dagen te kijken naar de tuinen van het Paradijs. Want haar geloof was sterk en zij was helemaal rechtvaardig.
Ja, als een gelovige het zicht verliest en blind in het graf binnengaat, dan kan hij de wereld van licht bekijken, overeenkomstig de graad die hem toekomt, véél meer dan anderen die in hun graf liggen. Net zoals we vele dingen in deze wereld zien, die blinde gelovigen niet zien, zullen zij, als ze vertrekken met geloof, in hun graf meer zien dan anderen. Het is alsof ze kijken door de krachtigste telescopen, zij kunnen kijken en hun blik

richten op de tuinen van het Paradijs, zoals in de bioscoop, in overeenstemming met hun rang.
Zo kunt gij, met dank en geduld, achter de sluier van uw dagelijks oog, een oog vinden dat met licht gevuld zal zijn en waarmee gij, terwijl gij u onder de aarde bevindt, gij het Paradijs kunt zien en bekijken dat zich boven de hemelen bevindt. Met dit geestelijke oog kan de sluier van oog worden weggenomen. De oog-dokter die u toestaat van met dit oog te kijken is de Al-Wijze Qur'an.

Vijftiende remedie:
O zieke persoon die klaagt en huilt! Kijk niet naar de uitwendige aspecten van ziekte en lijden, kijk naar de betekekis ervan en wees blij! Als de betekenis der ziekte niet goed zou geweest zijn, dan zou de Al-Mededogende Schepper geen ziekte hebben toegestaan aan de dienaren die Hij het meest bemint. en er is een Hadith waarvan de betekenis luidt: 'Zij die aangetast zijn met de zwaarste aandoeningen, zijn de Pofeten, daarna de heiligen en dan diegenen die op hen lijken.' dit betekent dat de zwaarst beproefde mensen de besten zijn, de meest perfecte. Op de eerste plaats de Profeet Ayyub (Job), vzmh, en de Profeten, de heiligen en de rechtvaardigen: zij allen hebben de ziekte beschouwd, de ziekte waaraan zij leden, als een gave van de Meest Genadevolle. Zij hebben dank betuigd in hun geduld. Zij zagen hunn ziektes als heelkundige ingrepen, voortkomend uit de Al-Genadevolle Schepper en diens Mededogen.
O gij die huilt en klaagt! Als gij u bij deze lichtgevende optocht wilt voegen, geef dankbaarheid en wees geduldig. Want als gij klaagt zult gij niet worden aanvaardt door de reizigers in deze schitterende karavaan. Gij zult in de kuil terechtkomen, bij de misleide mensen en het pad der duisternis opgaan.
Ja, er zijn sommige ziekten, die als zij tot de dood leiden, een soort van martelaarschap voorstellen. Zij brengen een soort heiligheid mee zoals bij martelaren. Bijvoorbeeld zij die een zuigelingendood sterven (tot ongeveer 40 dagen nà de geboorte), die sterven aan inwendige ziekten, zij die verdrinken, verbranden of sterven aan een epidemische ziekte, zij worden martelaars. Ook zijn er vele gezegende ziekten die het martelaarschap bezorgen aan hen die eraan sterven. Bovendien vermindert de ziekte de liefde voor de wereld en de gehechtheid eraan, het verlicht het afscheid van de wereld doorheen de dood. Dit lijkt voor de wereldse omgeving uiterst pijnlijk en smartelijk. Voor de zieke zelf kan dit soms wenselijk zijn.

Zestiende remedie:
O zieke persoon die klaagt over ongemak! De ziekte roept respect en mededogen op die zeer belangrijk zijn en goed, in het menselijke sociale leven. Want het redt de mens van zelfgenoegzaamheid die hem naar hoogmoed, isolatie en brutaliteit zou drijven. Dit wordt uitgedrukt in het volgende Qur'an-vers: (S96, A6-7):' Inderdaad, de mens overschrijdt alle grenzen als hij zelfgenoegzaam en egocentrisch wordt.' Een ziel die het kwade aanbeveelt, door goede gezondheid en welzijn, voelt geen respect voor de medemensen in vele opzichten, ook al verdienen zij aandacht.

Telkens als hij ziek is begrijpt hij zijn eigen onmacht en aftakeling en respecteert hij zijn naasten die dit respect waard zijn. hij voelt respect tegenover zijn medegelovigen die hem komen bezoeken en helpen. En hij voelt menselijke genegenheid, uit samenhorigheid ontstaan en medelijden voor slachtoffers van rampen. Dit is een zeer belangrijke Islamitische karakteristiek. Een door hen met zichzelf te vergelijken, voelt hij mee met hen in de ware betekenis van het woord. Hij doet al het mogelijke om hen te helpen. Voor hen bidden is het minste wat hij kan doen. Ook bezoekt hij hen om te vragen welke hulp zij nodig hebben. Dit is 'Sunna', overeenkomstig de 'Shari'a' en dit verdient beloning.

Zeventiende remedie:
O zieke persoon die klaagt van niet in staat te zijn van goede werken uit te voeren door een ziekte! Biedt uw dankbaarheid aan! Het is de ziekte die voor u de deur opent naar de meest eerlijke der goede werken. Behalve dat gij voortdurend beloning verwerft voor de zieke persoon en voor diegenen die over de zieke waken omwille van de zaak van God, is de ziekte een der meest belangrijke middelen om smeekbeden te doen aanvaarden.
Er is inderdaad een betekenisvolle beloning voor gelovigen die over zieken waken. Bekommernis tonen over hun gezondheid en hen bezooeken -als dit tenminste geen last voor hen is-behoort tot de 'Sunna' en is een schulddelging voor begane zonden. er is een Hadith die zegt: 'Ontvang de gebeden der zieken want deze gebeden zijn aanvaardbaar.' Vooral als de zieken verwanten zijn, in het bijzonder ouders, is het bezoek en de bekommernis een belangrijke dienst aan God, die een grote beloning meebrengt. Vreugde bezorgen aan het hart van een zieke en deze troosten, is zoals het geven van een grote aalmoes. Gelukkig is de persoon die de gevoelige harten weet te beroeren van de vader en de moeder tijdens de ziekte en die hun gebed ontvangt. Waarlijk, zelfs de engelen moedigen dit aan door te zeggen: 'Ma'shallah!, Barekallah!' in het zicht van koninklijke taferele van zulke goede nakomelingen die de oproep der zieken beantwoorden om zorgzaam te zijn voor hun ouders: de meest eerbiedwaardigen in het gemeenschapsleven. Met perfect respect en ouderliefde. Zo tonen zij de verhevenheid der mensheid.
Ja, er zijn genoegens op het moment der ziekte die voorkomen uit zachtmoedigheid, mededogen en de bezorgdheid der omringende verwanten. Dit brengt de zieken vreugde en vrede en vermindert de pijn tot deze helemaal verdwijnt. De aanvaardbaarheid van de gebeden der zieken is een belangrijke zaak. Tijdens de voorbije 30 of 40 jaar, heb ikzelf gebeden om genezen te worden van de lumbago waar ik aan leed. Nochtans begreep ik dat de ziekte werd gegeven voor het gebed. Omdat door het gebed, het gebed niet kan worden verwijderd, zichzelf dus niet kan verwijderen, begreep ik dat de resultaten van het gebed doorwerkten tot in het Hiernamaals. Dit is in zichzelf een soort van aanbidding want doorheen de ziekte begrijpt men de eigen beperktheid en onmacht en zoekt men beschutting in het Goddelijke Hof. (Inderdaad, terwijl zekere ziekten de rede zijn voor het bestaan der smeekbede; als de smeekbede de oorzaak is van het niet-bestaan (voorkoming) der ziekte, dan is het bestaan der smeekbede de mogelijke oorzaak van zijn eigen niet-bestaan,

en dit lijdt tot een onmogelijkheid.) daarom, alhoewel ik gedurende 30 jaar smeekbeden heb uitgesproken om te worden genezen en mijn gebeden blijkbaar niet werden verhoord, ben ik blijven bidden, zonder enig moment van twijfel noch opgave. Want ziekte is het moment van smeekbeden om te genezen. De genezing zélf is nooit het rechtstreeks gevolg van deze gebeden. Als de Al-Wijze en Mededogende Ene de genezing doet toekomen, dan gebeurd dit uit Zijn overvloedige Genade. Bovendien, als de smeekbeden niet worden aanvaardt in de vorm die wij wensen, mogen we daarom nog niet zeggen dat ze niet aanvaardt werden. De Al-Wijze Schepper weet beter dan wij: Hij geeft wat er ook in ons belang moge zijn. Soms is het beter voor ons dat onze gebeden voor deze wereld worden gericht naar het Hiernamaals en dat ze in deze vorm worden aanvaard. Hoe dan ook, een smeekbede die eerlijkheid verwerft door een ziekte en die voorkomt uit een zwakheid, onmacht, nederigheid en behoefte in het bijzonder is zeer dicht bij de aanvaardbaarheid ervan. Ziekte is het middel tot een eerlijke smeekbede en dus eerlijk. Zowel de zieken die gelovig zijn als de gelovigen die de zieken verzorgen, zouden uit deze smeekbeden voordeel kunnen halen.
Achttiende remedie:
O zieke persoon die het opgeeft van dank te betuigen en begint te klagen! Klachten komen voort uit een recht doch geen enkele van uw rechten is verloren gegaan zodat gij zoudt moeten klagen. Er zijn inderdaad vele dankbetuigingen die voor u een verplichting zijn, een recht over u en deze hebt gij niet uitgeoefend. Zonder de Almachtige god die u rechten geeft, beklaagt gij u alsof gij rechten vraagt op een manier die niet wettelijk en juist is. Gij kunt niet naar anderen kijken die boven u staan op één of andere manier en die gezond zijn, en dan toch nog klagen. eerder is het uw opdracht van te kijken naar de zieken vanuit het gezichtspunt der gezonden die op een lager niveau staan dan gijzelf en dan dank betuigen. Als uw hand gebroken is, kijk dan naar hun hand die is afgezet. Als gij slechts één oog hebt, kijk dan naar de blinden die geen enkel oog hebben. En biedt dan uw dankbaarheid aan God aan! Waarlijk, niemand heeft het recht om naar hogergeplaatsten te kijken betreffende gekregen gaven en dan te klagen. En in meningsverschillen en verwarringen is het ieders recht om naar hogergeplaatsten te kijken betreffende deze conflicten en dan dank te betuigen. Dit mysterie is verklaard in zekere punten van de risala-i-Nur door een vergelijking. Samenvattend luidt dit als volgt:
Een persoon neemt een toegetakelde man naar de top van een minaret. Bij elke stap geeft hij deze gekwetste een nieuw geschenk. Helemaal in de top van deze minaret geeft hij het grootste geschenk. Alhoewel de schenker dankbaarheid en erkentelijkheid verdient in ruil voor deze gaven, vergeet de kleinzierige mens dit te geven in ruil voor de overvloed van geschenken, gekregen op elke traptrede. Ofwel vindt hij deze onbelangrijk, kijkt naar boven en begint te klagen met de woorden: 'Als deze minaret maar wat hoger zou geweest zijn dan had ik nog verder kunnen klimmen. Waarom is deze niet zo groot als die berg daarginder of die andere minaret, een beetje verder?'.
Op precies dezelfde manier wordt de mens geboren uit het niets, niet als een boom of een rots of een dier maar als een mens of een Moslim.

Meestal is de mens in goede gezondheid en verwerft hij een hoge graad van gaven. Ondanks dit alles klaagt deze mens, toont hij ongeduld omdat hij onwaardig is van nog méér gaven te hebben of omdat hij deze gaven heeft verloren door onwaardig gedrag of een verkeerde keuze. Dan levert deze mens kritiek op de Goddelijke Heerschappij met de woorden: 'Wat heb ik gedaan dat mij dit overkomt?' Zo ontstaat een toestand van immateriele ziekte die erger is dan het lichamelijk gebrek. Zoals vechten met een gebroken hand, wordt zijn toestand erger door te klagen.
De gevoelige mens is diegene die zich onderwerpt en geduldig is zodat de ziekte haar plicht en taak kan vervullen en dan weggaan. Deze mens handelt in onvereenstemming met het volgende Qur'an vers: (S2, 156)
'Zij, die als ze door rampspoed worden getroffen, zeggen: 'Aan God behoren we toe en naar God keren we terug.'

Negentiende remedie:
Zoals de uitdrukking 'Eeuwige Aanroepen Ene', één der meest Mooie Namen van God, aantoont, zijn alle Namen van de Al-Gelukzalige Ene mooi. Tussen de wezens is de meest fijnzinnige, de mooiste, de meest begrijpelijke, spiegel van Eeuwige Aanroeping: het leven. De spiegel naar de schoonheid is zelf ook schoonheid. De spiegel die de deugden van de schoonheid toont, wordt mooi. Net zoals alles wat met deze spigel gebeurd door deze schoonheid, goed en mooi is; zo ook is alles wat het leven ook overkomt, in de realiteit, mooi en goed. Omdat het de mooie indrukken van de Meest Mooie Namen toont, die goed en mooi zijn.
Als het leven zonder grote gebeurtenissen voorbijgaat, in voortdurende gezondheid enb welzijn, dan wordt het een vertekenende en bedrieglijke spiegel. Inderdaad, in een bepaald opzicht getuigt het van niet-bestaan, niet-zijnde en niets-heid. Zo verslijt het de geest, vermindert het de levenswaarde en verandert het plezier van het leven in ongenoegen.
Omdat de mens denkt dat zijn tijd snel voorbij zal gaan en hem uit de verveling zal lijden of juist in verveling, smijt een persoon zichzelf in ondeugd of in amusement. zoals bij een gevangenisstraaf, wordt hij vijandig tegenover zijn échte levenswaarden, wilt deze vernietigen en snel doen voorbijgaan. terwijl een leven dat voorbijgaat in veranderingen, daden en verschillende toestanden, de waarde voelt, doet voelen, en het belang en het genot van het leven bekendmaakt. Zelfs als dit in ontbering en moeilijkheden gebeurt, wilt zo'n persoon niet dat het eigen leven snel voorbijgaat. Hij beklaagt zich niet uit verveling door te zeggen: 'Helaas! De zon is nog niet ondergegaan' of het tegenovergestelde: 'Het is nog steeds nacht.'
Ja, vraag aan een nobele heer die rijk en ijdel leeft in de schoot der overvloed: 'Hoe gaat het met u?' Dan kunt gij een pathetisch, schrijnend antwoord krijgen zoals: 'De tijd gaat nooit voorbij. Laat ons een eenvoudig kansspel spelen, trik-trak. Of laat ons enig genoegen zoeken om de tijd voorbij te doen gaan.' Of anders zult gij klachten horen die te maken hebben met wereldse ambitie: 'Ik heb dàt niet, had ik maar zus-of-zo gehandeld, enz...'
Stel dan een vraag aan iemand die door een ramp werd getroffen, een werker of een arme mens die in ontbering leeft, hoe het ermee gaat. Als dit een mens met verstand is zal deze antwoorden: 'Aan god komt alle

dankbaarheid toe, ik werk. Als de dag maar niet zo slen om zou zijn dan had ik mijn taak kunnen voltooien! de tijd gaat zo snel voorbij en het leven ook. Want waarlijk, het leven is hard voor mij maar ook dat zal voorbijgaan, alles snelt voorbij.' In feite zegt hij hoe waardevol het leven is en hoe zeer het voorbijgaan hem spijt. Dit betekent dat hij het genoegen en de waarde van het leven doorheen het harde werk en de ontbering begrijpt. Wat gemak en gezondheid betreft, zij maken het leven bitter en zorgen voor een verlangen dat het leven voorbij zou gaan.
Mijn broeder, gij die ziek zijt! Weet dat de oorsprong en het verdwijnen van rampen en tegenslagen en zelfs van zonden, het niet-bestaat is. Dit is duidelijk en onweerlegbaar aangetoond in andere delen van de Risala-i-Nur. Wat het niet-bestaan betreft: dit is het kwaade. Het is omdat monotone toestanden zoals gemak, stilte, gelijkmoedigheid en stilstand dichtbij het niet-bestaan zijn en dichtbij de nietigheid, dat zij de duisternis van het niet-bestaan doen voelen en tegenslag veroorzaken. Wat daden en veranderingen betreft: zij zijn bestaan en doen het bestaan aanvoelen. En het bestaan is het pure goed, het is het licht.
Omdat dit de realiteit is, werd uw ziekte naar uw wezen gestuurd als een gast die vele taken uit te voeren heeft. Taken zoals het zuiveren van uw waardevol leven, dit versterken en doen vooruitgaan. Ook van de andere menselijke vermogens in uw wezen zich tot hulp te laten ontplooien, tot uw zieke ledemaat. ook om verschillende Namen te tonen van de Al-Wijze Maker. Als God het wilt, zal deze ziekte de opgelegde taak snel volbrengen en dan weggaan. Dan zal de zikte zeggen tegen de goede gezondheid: 'Kom en neem mijn plaats in voor altijd en voert gij ook uw opgelegde taak uit. Dit huis is van U, blijf hier in goede gezondheid.'

Twintigste remedie:
O zieke persoon, die zoekt naar een genezing voor de kwalen! er zijn 2 soorten ziekten: echte en denkbeeldige. Wat de echte ziekten betreft: De Al-Wijze en Glorievolle Genezer heeft in Zijn uitgestrekte tuin met geneeskundige kruiden een remedie laten groeien tegen elke ziekte. Het is toegestaan om geneeskundige kruiden te nemen en te gebruiken voor een behandeling maar men zou moeten weten dat hun effect én de genezing uiteindelijk berusten bij de Almachtige God. Hij geeft de genezing net zoals het geneesmiddel.
Het volgen van de aanbevelingen van geschoolde en religieuze dokters is een belangrijk medicijn. Want de meeste ziekten komen voort uit misbruiken, gebrek aan onthouding, verspillingen, vergissingen, zorgeloosheid en slordigheid. Een gelovige dokter zal zeker advies geven en voorschriften binnen de grenzen van wat wettelijk toegelaten is. Hij zal misbruiken en overdrijvingen verbieden en ook troost verlenen. De zieke persoon heeft vertrouwen in zijn voorschriften en raadgevingen en de ziekte neemt af in sterkte. Dan komt er een gemoedsrust in de plaats van onrust.
Maar wat de denkbeeldige ziekten betreft, bestaat het meest efficiente medicijn in het weigeren van aandacht. Want hoe meer aandacht er wordt aan gegeven, des te sterker groeit de ziekte. Als aandacht wordt geweigerd, vermindert de ziekte tot deze verdwijnt. Hoe meer onrust er heerst in een bijenzwerm hoe heviger ze rond het hoofd van een persoon

vliegen. Als deze er geen aandacht aan geeft, vliegen ze weg. Op dezelfde manier: hoe meer aandacht er wordt besteedt aan een aandoening die wordt veroorzaakt door een stuk touw dat voor de ogen van een persoon heen en weer wordt gezwaaid in de duisternis, des te groter wordt dit voorwerp tot dat we in paniek wegvluchten ervan. Als er echter geen aandacht aan wordt gegeven dan aanzien we dit snoer NIET voor een slang en dan lachen we om de nutteloze angst van iemand anders.
Als ziekelijke overdrijving lange tijd aanhoudt, dan kan dit zich in realiteit omzetten. het is een slechte ziekte voor de zenuwachtigen en voor hen die naar fantasie neigen. Zulke personen maken van een molshoop een berg en dit vernietigd hun moreel. Vooral als zij oneerlijke dokters ontmoeten of kwakzalvers, wordt hun ziekte verder aangewakkers. De rijken zullen dan hun overvloed verliezen, of hun gezondheid of hun levenslust.

Een en twintigste remedie:

Mijn zieke broeder! er is lichamelijke pijn bij uw ziekte maar gij wordt omvat door een belangrijke immateriele bijstand en genot die u omvat en die het gevolg van uw lichamelijke pijn zal wegnemen. Want als gij vader, moeder en verwanten hebt dan zal de meest vreugdevolle genoegens, die gij sinds uw eerste kinderjaren niet meer hebt beleefd, heropgewekt worden en gij zult opnieuw hun zachtmoedige blikken zien die gij niet meer hebt meegemaakt sinds uw kindertijd. Bovendien zal de vriendschap die u omringt en die verborgen en geheim is gebleven, opnieuw in openheid naar u schijnen met liefde, doorheen de aantrekkingskracht der ziekte. Zo zal, in hun gelaat uw eigen pijn zeer onbeduidend worden. Bovendien, doordat zij die u met fierheid hebben gediend doorheen de voorschriften der ziekenverzorging, u nu zachtmoedig dienen, zijt gij de meester der meesters geworden. Ook hebt gij naar uzelf de gevoelens toegetrokken van verbondenheid en menselijke zachtmoedigheid bij medemensen. Daardoor hebt gij talrijke behulpzame vrienden gevonden en goede metgezellen. Ook hebt gij nogmaals de richtlijn ontvangen door uw ziekte, van af te zien van vele gewoonten en verplichtingen. Zo kunt gij rusten. Zeker, in het licht van deze immateriele genoegens, zou uw ondergeschikte pijn u moeten bewegen naar dankbetuigingen, niet naar klachten.

Twee en twintigste remedie:
Mijn broeder, die lijdt aan een ernstige aandoening zoals een beroerte! eerst geef ik u het goede nieuws dat een beroerte wordt beschouwd als een zegen voor gelovigen. Een lange tijd geleden had ik de gewoonte om dit te horen van heilige mannen en ik wist niet waarom. Nu lijkt mij één mogelijke reden de volgende te zijn:
Om de vereniging met de Almachtige God te bereiken, moet gij worden gered van de grote spirituele gevaren van deze wereld. En om het eeuwige geluk te bereiken hebben de kinderen van God gekozen om de twee
volgende principepes te volgen:

Het eerste is het beschouwen van de dood. Door te denken dat, vermits de wereld voorbijgaand is, zijzelf ook voorbijgaande gasten zijn, beladen met plichten. Zo werken zij voor het eeuwige leven.
Het tweede is: vasten, religieuze oefening en onthouding. Zo trachten zij de kwaad-bevelende ziel te temmen en gered worden van de gevaren en de blinde gevoelens.
En gij, mijn broeder die de gezondheid verloren zijt van de helft van uw lichaam! Zonder dit te kiezen, werden aan u deze 2 princiepes gegeven die kort en gemakkelijk zijn en de oorzaak van geluk. zo zal de toestand van uw lichaam u voortdurend waarschuwen voor de voorbijgaande aard der wereld en de vluchtigheid van het menselijk leven. de wereld kan u niet langer verdrinken, evenmin zal roekeloosheid u de ogen sluiten;. Zeker, de ziel die tot het kwade aanzet kan niemand verleiden die slechts over de helft van zijn lichaam beschikt, met dierlijke lusten en verboden smaken. Deze mensen worden snel gered van de beproevingen der ziel. Zodoende, door het mysterie van het geloof in God en de onderwerping aan Hem, kan een gelovige voordeel halen, in een korte tijd, door een ernstige aandoening zoals een beroerte., evengoed als door de zware beproevingen die de heiligen hebben meegemaakt. dan wordt een ernstige ziekte buitengewoon goedkoop.

Drie en twintigste remedie:
Ongelukkige zieke persoon die alleen is en een vreemdeling! Zelfs als uw eenzaamheid en uw verbanning, samen met uw ziekte, de sympathie konden opwekken in de allerhardste harten en medelijden en hulp oproepen, dan zou dat een vervangmiddel kunnen zijn voor uw Al-Mededogende Schepper. Want Hij biedt Zichzelf aan ons aan bij het begin van elk der Sura's der Qur'an met de kenmerken van de 'Genadevolle en Vergevingsgezinde'. Met één flits van Zijn Genade voeden alle moeders hun zuigelingen met deze wonderlijke tederheid en met één uiting van Zijn Genade wordt bij elke lente het aardoppervlak gevuld met overvloed. Eveneens met één uitnig van Zijn Genade is het eeuwige leven in het Paradijs verzekerd samen met al Zijn wonderen. Dan zal zeker uw relatie met Hem doorheen het geloof, uw erkenning van Hem en uw verzoeken aan Hem, doorheen de tong der machteloosheid van de ziekte, uw ziekmakende eenzaamheid in ballingschap, de aandacht van Zijn Genade naar u opwekken, die al het andere opzijschuift. Omdat Hij bestaat en naar u kijkt, bestaat alles voor u. Zij die waarlijk eenzaam en in ballingschap leven, zijn zij die niet met Hem zijn verbonden door geloof en onderwerping, of die aan deze verbinding aandacht besteden.

Vier en twintigste remedie:
O gij die aandacht en verzorging schenkt aan onschuldige jonge kinderen of aan de ouderlingen die zoals onschuldige kinderen zijn! voor u is er een belangrijke uitwisseling met het Hiernamaals. Behaal deze uiwisseling door enthousiasme en ijver! Het is vastgesteld door hen die de realiteit doorgronden dat de ziekten van onschuldige kinderen zoals oefeningen en trainingen zijn voor hun zwakke lichamen. Ook zijn het inspuitingen en Heersende trainingen die hen toestaan om in de toekomst de verleidingen en de onrust van de wereld te verwerken. Weet dat,

behalve de vele momenten van wijsheid die deel uit maken van het wereldse leven van het kind een effect hebben: niet zoals de verzoening der zonden van volwassenen die naar het spirituele leven kijken en de middelen zijn om dit leven te zuiveren. De ziekten zijn daarentegen zoals injecties die de spirituele vooruitgang van het kind verzekeren in de toekomst of in het hiernamaals. weet dat de verdiensten die voortspruiten uit zulke ziekten worden opgetekend in het boek der goede daden van de verwanten en vooral van de moeder die, doorheen het mysterie der genade de voorkeur geeft aan de gezondheid van haar kind boven de eigen gezondheid.
Wat de zorg voor de ouderen betreft: het is vastgesteld in authentieke verhalen en vele historische gebeurtenissen dat: samen met het verkrijgen van een grote beloning, het ontvangen van de gebeden van de ouderen en vooral dan van de ouders, het gelukkig maken van hun harten en hun vol trouw dienen, het middel is om geluk te bereiken zowel in deze wereld als in het Hiernamaals. En het is bewezen door vele gebeurtenissen dat een bevoorrecht kind dat tot in de details de oudere verwanten gehoorzaamt, op dezelfde manier zal worden behandelt door de eigen kinderen. Een verwend kind daarentegen zal de ouders kwetsen en daarna door vele rampen worden gestraft, in deze wereld zowel als in de Volgende Wereld. Ja, het zorg dragen, niet alleen voor oudere verwanten en onschuldigen, maar voor elk der gelovigen die op de levensweg worden ontmoet (door het mysterie van het geloof dat er échte broederschap is) en de achtenswaardige zieken te verzorgen als zij behoefte hebben, naar het beste der eigen mogeliojkheden, dit wordt door Islam opgelegd.

Vijf en twintigste remedie:
Mijn zieke broeders: als gijeen waarlijk gunstige en voordelige genezing wilt die ook een gunstige en gezegende remedie is ontwikkel dan uw geloof. Dit wil zeggen: door boetedoening en het zoeken van vergeving, door de 5 dagelijkse gebeden en de eredienst aan God kunt gij gebruik maken van het geloof, deze gezegende remedie. En dus ook van het medecijn dat uit geloof voorkomt.
Inderdaad, door de liefde voor deze wereld en de gehechtheid eraan,is het alsof gij een ziek, immaterieel wezen bezit, zo groot als de wereld, zoals de roekelozen. Wij hebben bewezen in vele delen van de Risala-i-Nur dat het geloof onmiddelijke genezing brengt voor dit onstoffelijke wezen, zo groot als de wereld, dat gij bezit. Een wezen dat geschramd is en gekwetst door de slagen der dood en der scheiding. Dit wezen kan worden gered van de verwondingen en kan écht genezen. Ik gan hier de uiteenztting besluiten om u, beste lezer, niet uit te putten.
Wat het medicijn van het geloof betreft: het toont zijn effect doordat gij uw religieuze verplichtingen vervult in de mate van het mogelijke. Slordigheid, kwaad, de lusten der ziel en onwettige genietingen verhinderen de gunstige resultaten van dit medicijn. omdat de ziekte deze verwaarlozing en slordigheid verwijdert, de smaak blokkeert, de ongeoorloofde lusten verhindert: haal uw voordeel uit de ziekte. Maak gebruik van de gezegende medicijnen en de lichten van het geloof

doorheen boetedoening en het zoeken naar vergiffenis, door gebed en smeekbeden.
Moge de Almachtige God u uw gezondheid teruggeven en van uw ziekte een aanvaarde boetedoening maken voor zonden. Amen. Amen. Amen.

'En zij zeggen: 'Alle eer komt aan God toe die ons naar hier heeft geleid. Nooit hadden we leiding kunnen vinden als het niet de Goddelijke leiding zou geweest zijn. Inderdaad, de boodschappers van onze Verzorger bracyhten de Waarheid. (S7, A43)
'Alle eer komt u toe! Wij hebben geen kennis buiten die Gij ons geleerd hebt: inderdaad, Gij zijt Al-Wetend, Al-Wijs.' (S2, A32)

O God! geef zegeningen aan onze meester, Muhammad, het medicijn voor onze harten en hun remedies, de goede gezondheid voor onze lichamen en hun genezing, het licht voor onze ogen en hun uitstraling, en aan zijn Familie en Gezellen. Geef hen allen vrede.'

De Zeventiende brief. (Een toevoeging aan de 25e lichtflits.)

Een brief van rouwbeklag bij de dood van een kind.)

'En in Zijn Naam, weze Hij vereerd! En er is niets wat Hem niet met lofbetuiging vereerd.'
Mijn dierbare Broeder van het Hiernamaals, Hafiz Halid Efendi!
In de Naam van God, de Genadevolle, de Vergevingsgezinde:
'...En geef het goede nieuws aan de zieke; zij die door ziekte en tegenslag worden aangetast zeggen: 'Aan God behoren we toe en naar God keren we terug.' (S2, A 155-6)
Mijn broeder, de dood van uw kind maakte mij bedroefd. Maar de beslissing is bij God, de tevredenheid met het Goddelijke voorschrift en de onderwerping aan dit Goddelijk Besluit is een kenmerk van Islam. Moge de Almachtige God u alle geduld verlenen. En moge Hij ervoor zorgen dat er voor de overledene een steun en een bemiddelaar is voorzien in het Hiernamaals. Ik zal uitleg geven over Vijf Punten die waarlijk goed nieuws zijn en échte troost voor u en vrome gelovigen zoals u.
Eerste Punt:
De betekenis van de zin: 'onsterfelijke jongeren' (S56, A17 / S76, A19) in de Al-wijze Qur'an is de volgende: Door deze woorden wordt in dit Vers uitdrukking gegeven aan het goede nieuws dat de kinderen der gelovigen die sterven vooraleer zij de volwassenheid bereiken voor eeuwig bewaard zullen blijven als eeuwige, beminde kinderen in een vorm, geschikt voor het Paradijs. Zij zullen een blijvende bron van geluk vormen in de omhelzing van hun vaders en hun moeders die naar het Paradijs gaan. Zij zullen ook het middel zijn van de zekerheid voor hun ouders dat zij beminnende, liefhebbende kinderen hebben. Ook dat alle aangename dingen in het Paradijs zullen worden gevonden. Dat de uitspraken van hen die beweren dat het Paradijs geen plaats van voortplanting is en dat er dan ook geen liefde en geen liefhebbende kinderen zullen zijn, verkeerde uitspraken zijn. Dat het bekomen van miljoenen jaren van

zuivere en pijnloze liefde en het beminnen van eeuwige kinderen, in plaats van een korte tijd zoals 10 jaar, vermengd met verdriet, in déze wereld, een grote bron van geluk is voor gelovigen.
Tweede Punt:
Op een keer, was een man opgesloten in een gevangenis.Eén van zijn beminnende kinderen werd naar hem toegestuurd. De ongelukkige gevangene beleefde zowel zijn eigen verdriet en, omdat hij zijn kind niet kon troosten, ook het verdriet van zijn kind. Toen stuurde de medelijdende rechter een man naar hem toe met een boodschap die luidde: 'Zo zeker als dit uw kind is, is dit ook onderworpen aan mij en aan mijn mensen. Ik zal hem onder mijn hoede nemen en huisvesten in een mooi paleis.' de gevangene huilde door groot verdriet en zei: 'Ik zal u mijn kind niet afstaan, dat een grote troost voor mij is!' zijn vrienden zeiden tegen hem: 'Uw verdriet heeft geen betekenis als gij het kind beklaagt. Het zal naar een groot en mooi paleis gaan in plaats van deze vuile, stinkende, angstaanjagende kelder waar het nu woont. als gij verdriet hebt voor uzelf en uw eigen voordeel zoekt, als gij uw kind bij u houdt, dan zult gij veel pijn en verdriet lijden door de problemen van uw kind naast uw eigen, tijdelijke troost. Als uw kind echter vertrekt naar het paleis dan zullen er duizend voordelen zijn voor u. Het kind zal immers de oorzaak zijn van de aandacht van de genade van de koning en als een soort van bemiddelende tussenpersoon voor u zijn. de koning zal willen dat gij uw kind opnieuw ontmoet. Zeker, uw kind zal niet naar de gevangenis worden gestuurd voor een ontmoeting, gij zult worden vrijgelaten om uw kind in het paleis te ontmoeten. Op voorwaardez dat gij vertrouwen hebt in de koning en hem gehoorzaamt...'
Mijn dierbare broeder, zoals in deze vergelijking, moet gij als volgt denken: zoals andere gelovigen deden toen hun kinderen stierven. Het kind was onschuldig en zijn Schepper is Al-Mededogend en Al-Vrijgevig. Hij heeft het kind tot zich genomen, in Zijn meest perfecte genade en Gratie in plaats van de gebrekkige opvoeding van de ouders. God heeft het kind verlost van de beklagenswaardige, ellendige, rampzalige en moeilijke gevangenis van deze wereld en deze gestuurd naar de tuinen van het Paradijs. Wat een geluk voor dit kind! Indien deze in deze wereld was gebleven, wat zou er dan van terechtgekomen zijn? Daarom beklaag ik dit overleden kind ook niet, ik weet dat deze gelukkig is. wat voor mij overblijft zijn de gunsten en daarover beklaag ik mij niet. Dit is voor mij tegenslag noch ramp. als dit kind immers in deze wereld was gebleven dan zou hij 10 jaar van tijdelijke liefde als een kind hebben beleefd, gemengd met pijnen. Indien het kind rechtvaardig was geweest en bekwaam in de zaken van deze wereld dan zou hij mij misschien hebben kunnen helpen. Maar door zijn dood is hij véél meer geworden: namelijk een tussenpersoon die het middel is geworden om toegang te krijgen tot 10 miljoen jaar van een kinderliefde in het eeuwige Paradijs om daar eeuwig geluk te genieten. Zeer zeker, wie een twijfelachtig, onmiddellijk genot verliest en een duizendtal zekere doch uitgestelde gunsten, vertoont geen verdriet en pijn en schreeuwt niet in wanhoop.

Derde Punt:

Het kind dat stierf was de schepping, het bezit, de dienaar en het resultaat, met alle ledematen, van een Meest Mededogende Schepper. Ook behoorde aan Hem een vriend van zijn ouders toe, die het kind tijdelijk onder zijn hoede nam. Hij maalte de vader en de moeder tot dienaren van het kind. In ruil voor de diensten die zij bewezen, gaf Hij hen een aangename vergoeding en mededogen als een onmiddellijk geschenk. ls de Genadevolle en Vergevingsgezinde God dan dit kind wegneemt, waarvan Hij 999 delen op 1000 van bezit, en een einde maakt aan de dienstbaarheid van de ouders: dan is het ongepast om te schreeuwen van verdriet en wanhoop omwille van het verlies van dit éne overblijvende deel op 1000, in het gelaat van de Schepper. Dit is als een klacht en past niet voor een gelovige, eerder de mensen der onwetendheid en verwaarlozing.

Vierde Punt:
Als de wereld eeuwig zou geweest zijn en de mens er eeuwig in zou verblijven en de scheining met de Schepper ook eeuwig zou zijn, dan zou het knagende verdriet en de wanhoop enige betekenis hebben.
Maar omdat deze wereld een gastenverblijf is, zullen de nabestaanden ook gaan naar dezelfde plaats van het overleden kind. Bvendien is het pad van deze énen dode een brede baan, voor iedereen. Bovendien is scheining niet voor eeuwig zodat in de toekomst, zowel in de Tssen ruimte als in het Hiernamaals, de ontmoeting verzekerd zal zijn. Men moet zeggen: 'Het bevel en de beslissing zijn bij God. God geeft en neemt terug.' Men moet zeggen: 'Alle eer komt God toe, voor elke situatie.' En dan dank betuigen, met geduld.

Vijfde Punt:
Mededogen, één der meest subtiele, mooie, aangename en zoete uitingen van de Goddelijke genade, is een lichtgevende levensdrank. Het is véél scherper dan passionele liefde. Het wordt vlug het middel om eenheid met de Almachtige God te bekomen. Nét zoals een symbolische liefde en een wereldse liefde met de grootste moeite worden omgevormd tot een échte liefde om zo de Almachtige God te vinden, zo bindt op dezelfde manier het mededogen het mensenhart aan de almachtige God op een snellere, zuiverder manier en zonder problemen. Zowel de liefde van de vader als van de moeder voor hun kinderen, is groter dan heel de wereld. Als hun kind wordt weggenomen van hen, dan zullen zij, met veel geluk en geloof, hun gelaat van de wereld afkeren en de Echte Toekenner vinden van Overvloed. er wordt gezegd: 'Omdat de wereld voorbijgaand is, is het de hechting van het mensenhart niet waard.' Waarheen het kind ook gegaan is, er is een band ontstaan met deze plaats en dit laat de betrokkenen bij deze band opstijgen naar een hoge spirituele rang.
De mensen der verwaarlozing en misleiding kennen het geluk en het goede nieuws niet van deze Vijf Punten. Gij kunt uit de voorgaande uitleg zien hoe ellendig hun situatie is. zij zien hun enig kind in de klauwen van de dood en, doordat zij zich de wereld als eeuwig voorstellen en als een gevolg van hun slordigheid en hun misleiding, denken zij dat de dood niet-bestaan en een eeuwige scheiding is. Zij denken aan hun kind, in de aarde van het graf in plaats van in een zacht bed en door hun

roekeloosheid en misleiding, denken zij niet aan het Paradijs van genade en de hemel van overvloed van de Meest Genadevolle der Genadevollen. Gij kunt u wel voorstellen welke wanhopige smart en verdriet zij lijden. Terwijl geloof en Islam aan de gelovige zeggen: 'Zijn Al-Genadevolle Schepper zal het kind van u nemen, dat in de klauwen van de dood is, wég van deze vuile wereld en in de tuinen van het Paradijs. Hij zal van hem zowel een tussenpersoon en een pleitbezorger voor u maken als een eeuwig kind. De scheiding is tijdelijk, wees dus niet bezorgd. Zeg: 'De beslissing is bij God. Aan God behoren wij toe en naar God keren we terug.' Luister hier geduldig naar.

De Volhoudende Ene, Hij is de Volhoudende Ene.

Said Nursi.

De derde toevoeging aan de 27e brief:

De meest waardevolle dienst aan het leven:

(Deze brief werd geschreven aan een dokter die een groot verlangen voelde om de verhandelingen te kennen uit de 'Risala-i-Nur' en die spiritueel werd wakker gemaakt door deze te bestuderen.)

Groeten, o gelukkige dokter, gij die uw eigen ziekte hebt begrepen! Mijn goede en dierbare vriend!

Het spirituele ontwaken dat in uw enthousiaste brief wordt beschreven, verdient mijn gelukwensen. Gij zoudt moeten weten dat het leven het meest waardevolle der levens is. en de meest waardevolle dienst is het dienen van dit leven, namelijk van het opheffen van het tijdelijke leven naar het eeuwige leven. Wat alle waarde en betekenis van dit aardse leven betreft, het bestaat erin van het zaad te zijn, de bron en de lente van het eeuwige leven. dit mag niet gebeuren door de visie op dit voorbijgaande leven te vernauwen en te verwaarlozen. Want dit brengt vergiftiging en vernietiging mee van het eeuwige leven. dit is een dwaasheid: zoals het bevoordelen van één korte lichtflits boven een eeuwige zon.
In het zicht van de waarheid zijn de ergste zieken van allemaal, de verwaarlozende en materialistische dokters. O, namen zijn maar zelf het geneesmiddel van het geloof, dat alle vergif uitdrijft, uit de heilige tuin met geneeskrachtige kruiden der Qur'an, dan zouden zij zowel hun eigen ziekte als de verwondingen der mensheid genezen. als god het wilt, dan zal uw ontwaken uw wonden verbinden en ook een geneesmiddel zijn voor andere dokters.
Gij zoudt ook moeten weten dat het troosten van een gewonde en wanhopige persoon soms gunstiger is dan duizend geneesmiddelen. Maar een dokter die weggezakt is in het moeras van de Natuur, voegt slechts een bijkomende sluier van duisternis toe aan de schrijnende wanhoop van zulk een ongelukkige zieke. als god het wilt, zal uw ontwaken van u een

dokter maken die een bron van troost is en een verspreider van licht voor deze ongelukkige mensen.
Gij zoudt moeten weten dat het leven kort is en dat er veel werk moet worden uitgevoerd. Ik vraag mij af indien gij, zoals ik, uw hoofd had geinspecteerd, of gij dan evenveel nutteloze en levenloze dingen zoudt hebben gevonden. Dode dingen, zoals grote stapels droge wol, die de nuttige kennis verstikken. Want dit is mijn eigen ervaring geweest. daarom is het noodzakelijk om een manier te zoeken waarop wetenschappelijke kennis en filosofische informatie nuttig is, lichtgevend en spiritueel. Gij moet ook de Almachtige God vragen om een ontwaken zodat gij uw kennis kunt omvormen in gedachten voor de Al-Wijze en Glorievolle Ene en diens doelstelling voor de mensheid. dan kunt gij deze hopen 'droge wol' in uw verstand verbranden en licht doen geven. Dan zal uw nutteloze wetenschappelijke kennis een waardevolle kennis van God worden.
Bovendien, omdat de Woorden in staat zijn om te spreken met uw geweten, is elk van hun woorden een brief aan u gericht, niet van mij als persoon maar van mij als verkondiger van de Qur'an. en veronderstel dat elk van deze woorden een recept is uit de gezegende tuin met geneeskrachtige kruiden van de Qur'an. En in mijn afwezigheid, gaat doorheen hen een gebied van gezelschap en gesprek open, alsof ikzelf aanwezig zou zijn.

Said Nursi.
